

[Løvig Simonsen]

til kommer forlydender i pressen om en øget eksport til Sverige, en eksport, der vil få konsekvenser for bl.a. afsætningen af gas til elværkerne.

Men hvilke andre konsekvenser kan der blive tale om? Jeg spørger, fordi det samråd, vi har udtalt ønske om, først kan blive afholdt senere, men når jeg spørger, er det også på baggrund af statusnotatets bemærkninger om gasproduktionen, hvor der ud fra de viste gasreserver gives mulighed for enten en udvidelse af den aftalte gasproduktion eller en forlængelse af produktionsperioden. Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig desangående?

Foruden naturgas har vi også andre nationale ressourcer: halm, flis, affald, biogas, vind m.v., og vi er naturligvis enige med ministeren i, at brugen af egne ressourcer skal fremmes; det er både forsyningsmæssigt, miljømæssigt og beskæftigelsesmæssigt rigtigt, og forbrugerøkonomisk er det jo også billigere at overgå fra fuelolie i fjernvarmeværker til naturgas, halm eller flis.

På dette område er vi altså ikke uenige, men når det drejer sig om at udbygge de øvrige vedvarende energikilder, er ministerens optimisme ikke tilstrækkelig. Der er behov for tilskud og – efter vor opfattelse – af en anden størrelsesorden end det beløb, der blev vedtaget på finansloven 1985.

Energiministeren har ganske vist lempet på nedsættelsen af tilskuddene til vindmøller og også vist sig imødekommende over for, at tilslutningsomkostningerne til elnettet kan indregnes i tilskudsbeløbet, men samtidig er tilskuddene til statens prøvestationer for vedvarende energianlæg halveret, og gebyrerne for systemgodkendelse er som følge heraf hævet ganske væsentligt, hvilket generer de små producenter og initiativtagere.

Der er behov for en væsentlig videreudvikling på dette område, og det kan godt være, at ministeren rent holdningsmæssigt er imod tilskud. Vi er heller ikke tilhængere af tilskud i det uendelige, men det er nødvendigt, at der i disse år er afsat tilstrækkelige midler til videreudviklingen af vedvarende energikilder, ikke mindst hvis landsbyenergi-projekter og dermed kollektiv varmeforsyning skal nyde fremme i de mindre lokalsamfund i område 4.

Jeg har bemærket hovedkonklusionen af udvalgsarbejdet om varmeforsyningen i om-

råde 4 og skal her oplyse, at socialdemokratiet har genfremsat sit beslutningsforslag om vedvarende energi og varmeforsyning i zone 4. Under denne fremtidige debat vil der jo blive mulighed for en udbygning af vore betragtninger. Vi håber, der på dette område må kunne nås en større enighed om midlerne, så der også her kan blive et bredt politisk flertal for at stimulere denne sektor. Det har derfor også glædet os, at ordføreren for det radikale venstre under debatten den 8. november 1984 var enig med os i, at bevillingerne til vedvarende energi ikke var så store, som de burde være. Gid ministeren også var enig heri!

Lad mig dernæst kommentere afsnittet om energiforbrug og -besparelser. Vi har, som ministeren så rigtigt skriver, opnået betydelige besparelser gennem en bevidst indsats, og energiforbruget er faldet betydeligt siden 1979, om end takten har været afdæmpet. Vi har formået at nedsætte oliens andel fra 92 pct. i 1973 til 59 pct. i 1983. Denne udvikling skal fortsættes, og når der i 1984 forventes en stigning i energiforbruget på ca. 3 pct., er det altså ikke tilstrækkeligt at henvise til, at denne stigning skyldes et større aktivitetsniveau, især inden for industriproduktionen, og at det er vigtigt at stimulere til fortsat energio-konomisering, og så konkludere, at der må ske en forstærket indsats på informationsområdet. Det er ikke tilstrækkeligt. Dette fremgår efter vor opfattelse også klart af statusnotatet, s. 62:

»Der er dog næppe tvivl om, at tilskudsordningerne har fremskyndet og øget investeringerne i energibesparende foranstaltninger og dermed reduceret energiforbruget væsentligt.«

Det fremgår også af statusnotatet, at tilskuddene har medført besparelser på 2 mia kr. årligt samt medført en øget og hårdt tiltrængt beskæftigelse inden for byggesektoren. Alene varmesynsloven skønnes at have medført en beskæftigelse på ca. 30.000 mandår, og notatet viser også, at der fortsat er et meget væsentligt investeringsbehov i boligsektoren, der er opgjort til mellem 20 og 25 mia kr., investeringer, der især vil komme den ældre boligmasse til gode. Det må samtidig anføres, at disse investeringer vil give yderligere energibesparelser på 2½–3 mia kr. om året, og når man hertil lægger den øgede beskæftigelse, er der intet beløb for at mene, at